ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

43. ÉVFOLYAM 1977. ÁPRILIS 2. SZÁM

Országos egyházunk, a Lutheran Church in America elnöklő püspökének alábbi pásztorlevele március 20-án került felolvasásra az egyház 6000 gyülekezetében, köztük a magyar gyülekezetekben is.

Kegyelem és békesség néktek az *Úr Jézus Krisztusban.* Ámen.

Bőjt derekán írok néktek egyházunk nagy megmozdulásáról, mely a STRENGTH FOR MISSION nevet viseli.

Mivel a *misszió* szó, amely küldetést, kiküldetést, megbízatást jelent, magában foglal mindent, amit Krisztus nevében az egyház cselekszik, az év folyamán bármikor írhatnék erről. A bőjti időszak azonban különösen alkalmas arra, hogy a misszió forrásáról és az ahhoz szükséges erőről szóljunk, hiszen minden missziói munka eredete és tápláló ereje Krisztusban van.

Krisztus maga is misszióban, küldetésben járt közöttünk, s bőjtben szemeink előtt van a *kereszt*, ahol küldetése "elvégeztetett". Befejezett küldetése mégis folytatódik — mibennünk, mert tanítványainak és mai követőinek így szól: "Amint az Atya elküldött engem, úgy küldelek én titeket".

A közeli kapcsolat Krisztus missziója és népének küldetése között több ponton mutatható ki. Krisztus megelégítette az éhezőket, gyógyította a betegeket, más szóval gondja volt az emberek fizikai szükségleteire, amint mi is tesszük mindennapi életünkben — és amint azt végezzük gyülekezeti munkánk és egy-

(*Folytatás a 3. oldalon*)

LÁTNI AKARJUK JÉZUST!

"Ne féljetek! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek; feltámadott, nincsen itt. Íme a hely, ahová Őt helyezték. De menjetek el, mondjátok meg tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába; ott majd meglátjátok Őt, amint megmondta nektek" (Márk 16:6-7).

Mikor felröppent sebes szárnyon a húsvéti hír: Feltámadott az Úr! Krisztus él! — természetszerűleg úrrá lett az embereken a vágy: Látni akarjuk Jézust! Hol van? Mutassátok meg nekünk! — Lehet, hogy voltak emberek, akiket csak a kiváncsiság hajtott. De tudjuk, hogy voltak, akiket a hit szent és örök vágyódása vitt.

Ez a vágy minden keresztyén ember örök vágyódása. Látni akarom Jézust! Ez az ősvágy az emberben olyan elemi erővel tud feltörni a szív mélyéről, hogy minden értelmi ellenvetést és emberi gondolatot elsöpör. Akinek lelkén úrrá lett ez a vágy, abban szenvedéllyé tud válni a Krisztus látniakarása. És ha semmi más bizonyítéka nem volna annak, hogy lehet találkozni Krisztussal, mint ez az olthatatlan vágy, ez maga elég lenne a hivő számára. Isten ugyanis soha nem enged vele kapcsolatban olyan vágyat életre kelni, melynek kielégítéséről ő maga nem gondoskodott.

Azért hadd legyen számodra ez első üzenet az Úrtól: Feltámadott! Él! — Jézus látható, Jézus megtapasztalható, a feltámadott Úrral lehet találkozása minden hivő embernek. Ezt üzeni, üzente az üres sír húsvét reggelén.

De természetes, hogy ezután még jobban felébred a gyötrő kérdés: Hol van Jézus? Mutassátok meg! Mit kell tennem, hogy találkozhassam vele?

Mikor a mi Urunk a húsvéti hírt szétküldötte, önmaga gondoskodott róla, hogy a szívek e gyötrő kérdése kielégülést találjon. Azt mondja az angyal az asszonyoknak: "... menjetek el, mondjátok meg tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába, ott majd meglátjátok Őt, amint megmondta nektek".

A kutató emberi szív először ennél a mondatnál áll meg: "Előttetek megy". *Az élő Krisztussal tehát csak az találkozhat, aki utána megy.* A vele való találkozásnak tehát nem az az útja, hogy eléje megyek, hanem *utána* kell mennem. Még gyakorlatiasabban kifejezve úgy lehet mondani, hogy csak azok találkozhatnak vele, akik követik Őt. Emlékezzünk rá, hogy Jézus sokszor találkozott olyanokkal, akik úgy akartak hitet szerezni, hogy azt kérték tőle: Tégy csodát! Bizonyítsd be, hogy te vagy a Krisztus! — Még a kereszten is ott kísért ez a gondolat. Így nem lehet Krisztussal találkozni. Csak azok találkozhatnak Jézussal, akik előlegezik számára a bizalmat, hogy Ő az élő Isten Fia és megindulnak utána. Nem az fog vele találkozni, aki — hogy úgy mondjam — leül az élet országútján és várja, amíg elmegy mellette Jézus, hanem aki követi Őt. Akiket tanítványokul választott, azoknak akkor volt vele való találkozásuk, amikor már követték Őt. Ott világodosott meg előttük, hogy kicsoda Krisztus.

* * *

Akarsz Krisztussal találkozni? Nem kell ezért semmiféle szent helyre elzarándokolnod. Jézus nem köti magát földrajzi helyhez, nem engedi béklyóba kötni magát. A Jézus Krisztussal való találkozás útja egyedül az engedelmesség útja. Menj utána, kövesd mindennapi cselekedeteidben és meglátod, találkozni fogsz vele.

"Előttetek megy Galileába." Mit jelent nekünk ez a szó: Galilea? Talán semmit. Talán egy földrajzi

nevet, talán egy tájat a térképen, földrajzi vonalakkal megrajzolva, mást nem. És mit jelentett Jézusnak? Neki azt jelentette: otthon, haza, Galilea. Minden dombja az övé; mikor növekedett testben és lélekben, ott bontogatta messiási szárnyait. A Genezáret partján mondta el a hegyi beszédet. Minden, ami földi életében drága és szép volt, benne volt ebben az egy szóban: Galilea. — Mikor Jézus ezt mondta, Jeruzsálemben volt, a hatalma teljességében levő fővárosban, s legnagyobb dicsőségét aratta, hiszen diadalmas bevonulása után volt. És mégis Galileába akar menni. Olyan szűk és szegényes kis hely volt Jeruzsálemhez képest, de neki a hazája volt!

Mit jelent ez az én számomra? Azt jelenti talán, hogy induljak zarándokútra Galileába és keressem Jézus lábnyomát rombadőlt, piszkos házak között? Nem! Hanem azt jelenti: Jézust keresed? Menj oda, ahol otthon van, ahol az övéi vannak együtt, ahol szeretik Őt. Menj a Jézus Krisztust szeretők közösségébe. Lehet, hogy ott nincsenek előkelő emberek, lehet, hogy csak nyomorult senkik, magukat utolsó bűnösöknek tartó emberek vannak együtt — de ott a Krisztus közöttük. Jeruzsálemben nagyobb urak voltak, mint Galileában, de Krisztus, az uraknak Ura nem volt közöttük. Találkozni akarsz vele? Keresd az övéivel való közösséget és meg fogod találni. Jó minekünk a "bűnösök" között lenni, mert közöttük van Jézus.

* * *

Hol van Jézus? Hol lehet találkozni vele? Ott, ahol megmondotta, előre megígérte. Ne keresd máshol, mint ahol jelenlétét megígérte: a gyülekezetben, az Úr szent vacsorájában, az Igében az élő Krisztus van jelen. Így ígérte. Keresed Őt? Vágyódol utána? Jőjj hát a gyülekezetbe és az Igén keresztül meg fogod érezni, hogy embereken keresztül maga az Úr Jézus szól hozzád. Jőjj az Úr szent vacsorájához és megtapasztalod, hogy azon keresztül az Ő bűnbocsátó kegyelme nyúl feléd. Nem egy ember, nem egy szervezet, hanem maga a feltámadott élő Úr Jézus szól benne hozzád: "Ne félj, megbocsáttattak neked a te bűneid".

Jézus egyenként üzeni a tanítványoknak, Péternek külön is, hogy Galileában találkozni akar velük. Testvérem, talán te vagy az a bűnöktől gyötört, könnyhullatások között húsvétra ébredő Péter, akinek az Úr külön üzeni, hogy előtted megy Galileába, ott megláthatod Őt.

* * *

Akarod látni az Urat? Akarod, hogy húsvét számodra több legyen, mint múlt? Akarod, hogy vele való találkozásod személyes élményeddé legyen? Kövesd Őt! Menj az övéi közösségébe, menj a gyülekezetbe, keresd meg Őt az Igében! Ha nem lesz találkozásod vele, csak rajtad múlik. De ha lesz, akkor megérted, miért mondta egyszer Luther azt, hogy olyan betűkkel kellene a világra írni, mint egy torony, hogy: Jézus él! Akkor majd el tudod mondani az első keresztyének üzenetét, akik úgy üdvözölték egymást: Feltámadott az Úr! — és rá tudod mondani az ősi feleletet: Bizonnyal feltámadott! Halleluja! — Én láttam Őt, beszéltem vele, találkoztam vele — Jézussal, aki "bölcsességűl lett nekünk Istentől és igazságul, szentségül és váltságul" (1 Kor 1:30).

Túróczy Zoltán

AZ EGYHÁZ HÍREI

ETIÓPIA

*** Nemcsak kínos meglepetést keltett, hanem keserű kommentálásra is okot adott az Evangélikus Világszövetség adisz-abbebai rádióállomásának az etiópiai forradalmi kormány által végrehajtott államosítása. A Hailé Szelasszié császárt elűzött hatalomátvétel óta az új kormányszervek és az adó igazgatósága között folyt tárgyalások menete és az azok során kialakultnak látszott kölcsönös megértés biztatónak mutatkozott. Minden előzetes jelzés nélkül azonban március 12-én karhatalmilag lefoglalták a rádióállomás épületeit és az addig "Az evangélium rádióhangja" néven jól ismert és közkedvelt állomás néhány órás szünet után "A forradalom rádióhangja"-ként kezdte meg újféle — de már réges-régen elcsépelt szólamokkal tűzdelt — műsor sugárzását. Az afrikai és ázsiai kontinens felé az Evang. Világszöv. vezetésében irányított műsorok útján sokféle nemzetiségű és műveltségű hallgató részesült lelki és szellemi igényeket kielégítő adásokban, gyakorlati tanácsokban és ismertetőkben. "Az evangélium rádióhangja" jelentős mértékben járult hozzá ahhoz, hogy hallgatósága gazdagodjék maradandó lelki és szellemi kincsekkel és egészségesen tájékozódjék a lét különféle kérdései tekintetében. Ez a hang immár elnémult. A kár nem az igazán, hogy a közadakozásból négy éve 1.7 millió dollár költséggel létesített rádióállomásért, a további átlag évi 1 millió dollárnyi beruházásért, a mindebbe befektetett iszonyatos munkáért és tudásért, a 200 bennszülött alkalmazott további megélhetéséért (csak 20 nem-etiópiai szolgált ennél az intézménynél) az új kormány kártérítést, ill. kezességet nem ígér, hanem az, hogy egy szabad, s hangsúlyozottan evangéliumi, de közelebbről evangélikus hangot a népek jó érdeke szolgálatában elhallgattattak. S hogy erről a helsinki-korszakban mindenki hallgat.**

MAGYARORSZÁG

*** Az Evangélikus Egyház országos presbitériuma szabályrendeleti intézkedésére ezentúl mind tiszteletbeli, mind rendes jellegű teológiai doktorátust a név előtt "Dr." rövidítéssel kell jelölni. Ha valakinek több mint egy doktorátusa volna, akkor ennek jelzésére a régebben csak díszdoktorátust jelentő "D." rövidítést is használni lehet. A nemrégen a kolozsvári protestáns teológián, a korábban a pozsonyi ev. teológiától kapott díszdoktorátusához kapott újabb díszdoktorátusa folytán az egyház püspökelnökét immár D. Dr. Káldy Zoltánként említik. (Volt egy idő, amikor feltehetően nemzetközi megállapodásra, a "D." jelzés díszdoktoroknak, a "Dr." jelzés rendes jellegű doktoroknak járt, s nem számított kinek mennyi volt belőlük; a "D. Dr." pedig azt jelezte, hogy az illetőnek legalább egy rendes jellegű és egy díszdoktorátusa volt . . .)**

AUSZTRIA

* Az 1975 végén Nairobiban megtartott Egyházak Világtanácsa világgyűlésére nézve O. Sakrauski ev. püspök is azonosította magát egy nyilatkozattal, melynek zárószakasza így hangzik: "A Szentíráshoz hűséges keresztyéneknek nem lehet más választásuk, mint hogy az Egyházak Világtanácsától való bíráló elkülönülésben járjanak Jézus tanítványaként a világban".

U.S.A.

* A Metodista Egyház azon a címen, hogy a házassági elválások realitásával szembe kell nézni, válási szertartást rendszeresített.

* Az 1860-ban elhúnyt, cseh származású J. Neumann r.k. püspök lesz június 16-án Amerika harmadik r.k. szentje . . . az első férfiszent. A püspököt tartják az itteni r.k. egyházi iskolarendszer egyik megszervezőjének.

* Ultrakonzervatív körökből kritika tárgyává tették a készülő, új országos ev. énekeskönyvet. Szó lehet arról, hogy a kiadást kezdeményezett "Lutheran Church Missouri Synod" egyház faképnél hagyja partnereit ebben a közös vállalkozásban. Ezzel szemben lehetséges, hogy bekapcsolódik a könyvkiadásba a decemberben létrejött "Association of Evangelical Lutheran Churches" egyház, társul szegődvén a "Lutheran Church in America", az "American Lutheran Church" és az "Evangelical Lutheran Church of Canada" egyházakhoz.

Hírközlő: BERNHARDT BÉLA.

(*Folytatás az első oldalról*)

házi szervezeteink útján. Krisztus a közéleti tisztaság és igazságosság útjára hívta népét és annak vezetőit. Ezért tanít minket az egyház az egymás iránti felelősségre, és tartja feladatának a jobb társadalmi rendért való harcot.

Mindennél fontosabb azonban, hogy Jézus teljesen új alapokra helyezte Istenhez való viszonyunkat. Az Ő hatalma az Istennel való kapcsolatában gyökerezett. Az egyház is csak Krisztus lelkével lehet erős. Krisztus nélkül nem lenne sem egyház, sem a misszióra való erőnk. Elfogadván Krisztust, hitre ébredünk, és erőt nyerünk a missziói munka minden ágazatának végzésére. Minden missziói munka eleje és alapja a Krisztusról szóló örömhírnek, az evangéliumnak határozott és bátor hirdetése.

Vannak idők és alkalmak, amikor az egyháznak különleges hangsúlyt kell helyeznie küldetése erőforrására: a Krisztusban kapott üdvösségre, mely nekünk és minden embernek szól. Ilyen alkalom a bőjt. Amerikai Evangélikus Egyházunk úgy határozott, hogy ilyen alkalom lesz az egész 1977. és 1978. esztendő is. Négyévi tervezgetés, két egyetemes zsinati gyűlés és gondos előkészület után most kerül sor arra, hogy gyülekezetenként és személy szerint is elkötelezzük magunkat a STRENGTH FOR MISSION programjának támogatására.

A "Strength For Mission" felszólítja az Egyházat: tevékenyebben törekedjék arra, hogy minden embernek hirdesse Krisztust. Arra kérem a gyülekezet tagjait, hogy ismerkedjenek meg ennek lehetőségeivel az elkövetkező 15 hónap folyamán kapott tájékoztatás szerint. Készüljünk fel előre, hogy ennek a munkának az anyagi támogatásában is részt vállalunk, amikor majd arra 1978-ban kérés érkezik hozzánk. Minden utat és alkalmat fel kell használnunk a krisztusi parancs betöltésére. Végül pedig különösképpen arra kérlek benneteket, hogy kapcsolódjatok bele az én és Országos Egyházunk minden tagjának közös imádságába: könyörögjünk erőért e missziói program megvalósítására.

Urunk nevünk köszönt:

Robert J. Marshall
a Lutheran Church in America
elnöklő püspöke

* * *

ORSZÁGOS EGYHÁZUNK több évre szóló terve a *Strength for Mission* elnevezésű megmozdulás, melynek célja, hogy fokozottabb evangélizáló, valamint bel- és külmissziói munkára serkentse az egyházat. Jobban és több helyen kell hirdetnünk Jézus Krisztust! Szóljon az evangélium meggyőző, bizonyságtevő erővel!

A *Strength for Mission* bejelentési aktusa március 20-án volt a gyülekezetekben, amikor dr. Marshall pásztorlevelét felolvasták és a gyülekezetek közös imádságban könyörögtek a missziói lelkület ajándékáért: *Erő a misszióra!*

A gyülekezet imádsága

1977. március 20.

Lektor:

Azért imádkozom, hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőség Atyja, adja meg nektek a Szentlelket, aki bölccsé tesz és kinyilatkoztatja Istent előttetek, hogy megismerjétek őt. Gyújtson lelketekben világosságot, hogy megértsétek, milyen reménységre hívott el benneteket, milyen gazdag az a fenséges örökség, melyet övéinek szánt, és milyen mérhetetlenül nagy a bennünk, hivőkben munkálkodó hatalma. Ez a hatalom azonos azzal a nagyszerű erővel, amellyel Krisztust a halálból feltámasztotta és a maga jobbjára ültette a mennyekben. (Efézus 1:17-20.)

Lelkész: Mindenható és örökkévaló Isten,

Gyülekezet: Milyen jó vagy hozzánk!

Lelkész: A Te hatalmad alkotott és tart fenn mindeneket, és a Te kezed formált és éltet minket. Bőségesen elláttál minden szükségünkben, és képességekkel ruháztál fel a munkádban való résztvételünkre. Ó, teremtő Isten,

Gyülekezet: Milyen jó vagy hozzánk!

Lelkész: Irgalmasságodból hozzánk hajoltál a Jézus Krisztusban. Páratlan ajándékodért, mely elfedi bűneinket és megújítja bátorságunkat a Te szolgálatodra,

Gyülekezet: Fogadd hálaadásunkat, ó, Megváltó Isten!

Lelkész: Felfoghatatlan kegyelmedből lettünk a Te népeddé, mint ajándékaid részesei, és a missziói szolgálatra magunkat odaszánt munkatársak. Célt adtál életünknek és napjainkat örömmel ízesíted,

Gyülekezet: Fogadd ezért hálás dicséretünket, ó, Szentlélek Isten!

Lektor:

Ezt azért mondjuk, mert a bizalmunk Isten iránt Krisztusból ered. Semmiképpen sem állíthatjuk, hogy önmagunktól képesek lennénk ennek a munkának az elvégzésére. A mi alkalmas voltunk az Istentől van, aki alkalmasokká tett minket arra, hogy új szövetség szolgái legyünk. (2 Kor 3:4-6a)

Lelkész: Urunk, amint gyülekezetté tettél minket, igéddel éltettél, és a reménységben megerősítettél:

Gyülekezet: Úgy serkents fel és adj képességet elhivatásunk betöltésére.

Lelkész: Hogy bizonyságtételünk a Te ügyed előmozdítója legyen ebben a városban és az egész világon:

Gyülekezet: Tégy engedelmessé vezetésed elfogadására és Szentlelked tüzét éleszd fel bennünk.

Lelkész: Méltán elvárod Országos Evangélikus Egyházunk odaadó hűségét, azért a Jézus Krisztus érdeméért kérünk:

Gyülekezet: Urunk, erősíts meg minket a szolgálatra! Ámen.

Mind: Mi Atyánk . . .

(A fenti litániát /párbeszédes imádság/ országos egyházunk felkérésére az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia adta gyülekezeteink kezébe.)

ERŐS VÁR
AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA
A "Lutheran Church in America" Magyar Konferenciájának lapja.
Szerkesztő és kiadó:
Juhász Imre
Munkatársak:
a magyar evangélikus lelkészek.

"ERŐS VÁR"
"MIGHTY FORTRESS")
P. O. Box 02148, Cleveland, Ohio 44102
Published by the Hungarian Conference of the Lutheran Church in America.
Issued bi-monthly: February, April, June, August, October and December.
No. 2. (189) Vol. 43.
APRIL 1977
Subscription: $3.00 a year.
Second-class postage paid at Cleveland, Ohio.

FONTOS!

Minden szerkesztőségi anyag, kézirat, gyülekezeti hír, úgyszintén a lappal kapcsolatos minden levelezés, előfizetés és adomány erre a címre küldendő:
"ERŐS VÁR"
P. O. BOX 02148
CLEVELAND, OHIO 44102

Az "ERŐS VÁR" előfizetési díja egy évre csak 3 dollár. Szíveskedjenek a lejárt előfizetéseket késedelem nélkül beküldeni a fenti címre.

Be nem jelentett címváltozás esetén a posta a kézbesíthetetlen újságot megsemmisíti, a kiadóhivatalnak pedig külön portót kell fizetnie. Erre a költségre különösen nem-előfizetők, késedelmező előfizetők, vagy többéves hátralékban lévők esetében nehéz fedezetet találni.

Ezért kérjük olvasóinkat, hogy minden esetben pontosan adják meg címüket a "Zip Code" szám feltüntetésével együtt! Az újságot "Zip Code" szám nélkül nem kézbesíti a posta. Címközlésnél tüntessék fel az utca megjelölését is; pl. St., Rd., Ave. Ugyanis egyes postai zónákban azonos nevű utcákat csak így lehet megkülönböztetni.

Printed by
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

AZ UTOLSÓ ÉNEKES-KOLDUS

HOGYAN került a vidékre, senki sem tudta.

Szűcs Örzse néne állítgatta ugyan téli estéken a fonóban, hogy ő "látta" a sorsát, de Örzse néne egy kis pénzmagért, vagy jóféle harapnivalóért sok mindent "látott".

Tavasszal is, hogy szegény Kerekes Zsuzsi "láttatott" vele, megnyíltak a vénség szemei.

Látta a ringóderekú, örökké harmatosszemű világszép Zsuzsikát egy igen nagy házban, bekötött fejjel. Lencsét válogatott az asztal mellett és énekelt.

Egy nagyerejű, feketehajú legényt is látott mellette állni, s annak még a hangját is tisztán hallotta.

Amint te válogatod, édes, a lencsét, úgy válogattam én is a leányok között s a nagy világ minden fejérnépe közül téged választottalak. Sokat kerestelek, sokat harcoltam érted, de már az enyém vagy s az is maradsz.

Akkor villant fel Örzse néne előtt ez a Zsuzsika számára csodaszép "látás", amikor a leány erősen bízott még abban, hogy a bíró fia feleségül veszi, amint ígérte.

Adott is Örzse néninek a megerősítő látásért akkora zacskó lisztet, s olyan nagy darab sonkát, hogy alig tudta az öreg mama hazacipelni.

Zsuzsika meg, ha lehet, még szebbé, még virágzóbbá nyílott ettől az ígézetes látástól.

Csakhogy e nyílás nem tartott sokáig.

Az elképzelt boldogságból nem lett semmi, mert a bíró más asszonyt választott a fia mellé, és nem Kerekes Zsuzsit, a szép koldustarisznyát.

A Zsuzsi meg kútba ugrott és — eltemették. Hát ennyit érő volt csak a vénség "látása", aztán még higyjen az ilyenféléknek az okos ember.

De mivel más emberfia még annyit sem tudott mondani a különös életű koldus sorsáról, mégis terjedt a meséje, mint pörje a szántóföldeken.

Ostobának, hihetetlennek minősítette a "látását" mindenki, de kiirtani és elfeledni már nem lehetett.

Tudta a Bakony erdő sok kis falucskája s hitték, ha hitték, az erdők mélyén élő szénégetők és favágók is.

A "LÁTÁS" szerint gazdag ember volt egyszer a különös koldus, talán még a királyoknál is gazdagabb. Kincsei nagy vasládákban feküdtek elásva a föld alatt, a háza melletti kis tisztáson, hét láb mélységben.

A háza fönnt büszkélkedett ezidőtájt a havasok tetején, Erdélyországban.

Szép, emeletes, tornyos ház volt s tölgyfából épült. Szőke, csupa-selyem asszonya esténként mindig ott állt a toronyszoba ablaka előtt és félig kihajolva a bontakozó alkonyatba, várta haza az urát, ki az erdőket bújta vad után.

Még télen is nyitott ablaknál leste a jöttét, s ez lett a veszte.

Egyik napon, amikor már erősen kavarta a havat az erdei szél s olyan volt már a közeli fenyőerdő, mint ezüsttel díszített karácsonyfák, sehogyan sem akart elérkezni a viszontlátás pillanata.

Múltak az órák, a szél elállt s odakünn fagyni kezdett. A hópihék is megfagytak a levegőben s mint csillogó kristályok estek a földre.

Az ég kiderült s kisütött a hold.

Újhold volt éppen.

Nagy, kerek arca világított s fényt öntött a földre.

Titokzatos, nagy csend volt a világ.

Éjfélre járt.

Az asszonyt különös, soha nem érzett sóvárgás lepte meg, melle hullámzani kezdett, mélyeket kortyolt a friss levegőből s mintha minden szippantásával a hold sugarából ivott volna.

Teste könnyű lett, súlytalan, mint a fosztott tollpille.

S ekkor történt a csoda.

A sugarak sűrülni, tömörülni kezdtek s mindenki láthatta az ezüsthidat, amit a toronyszoba ablaka felé vertek.

Az asszony alakja is világosan kivehető volt, de már nem az ablaknál állt, hanem az éjféli teli hold ezüst hídján lebegett.

Aranyszőke haja merő ezüstté változott s a ruhája is éppen olyan volt, mint a megfagyott, szikrázó, ezüstös hópihék.

E látomás azonban csak rövid ideig tartott, mert az asszony mögött felcsapódott az ezüst híd. A hold a felhők mögé bújt ismét és senki sem tudja, mi lett a szép asszonnyal.

Alighogy üres lett a nagy ház,

hazaért a gazda. Felpillantott az ismerős ablakra, nem látott kihajolni senkit . . . Kereste a feleségét mindenütt, nem volt sehol. Tűvé tette házát a pincétől a padlásig, de csak nem akadt nyomára. Hívta kereső, keserves, vágyódó hívással; nem felelt.

Mintha elnyelte volna a föld.

Semmi jel, semmi nyom!

Másnap, a nap fényénél is átvizsgált újra mindent, megint semmi. A falak nem beszéltek s a cirádás, aranyozott bútorok is mélyen hallgattak.

A vadászra magány szakadt, idegtépő s őrjítő magány. Bele is betegedett.

Nem kor aszotta, hanem a bánat.

Elmúlt a tél, a tavasz s a nyár is.

Évek peregtek . . .

Haja megőszült, hatalmas vállai meggörnyedtek. Gazdasága pusztult; de nem bánta. Erősen lesoványodott, de nem gondolt a testével sem.

NAPHOSSZAT üldögélt a toronyszobában és várt valamire. Ez volt az asszonya szobája, ide kötötték az emlékek.

S történt is valami. Egyszer, Oroszlán havában, éppen kilencedikén, énekszóra lett figyelmes.

Kinéz az ablakán s kit lát?

Egy vén cigányasszony énekelt az ablaka alatt, olyan csengő és fiatal hangon, mintha csak leány lett volna.

A tornyos faház szép asszonyáról szólt a dal, akit látott elsuhanni ebből a házból az ezüsthídon. Ezüst ruhában, ezüst hajjal.

S arról is kígyózott felé a dal csapkodó szárnya, hogy amiként elment az ezüsthídon, úgy vissza is jönne, sóhajtozik, epekedik a párja után, fel is készült vágyódón az éjféli órában, hogy útrakeljen, de ilyenkor csak kacag az ezüsthold és rázárja az indulóra az ezüst börtön ajtaját.

A szép asszony váltig könyörög, hogy bocsássa el és verjen ezüsthídat az ő szerelmesének otthona felé, de a hidegszívű hold ilyenkor csak kacag, kacag . . .

És nem engedi el. Pedig — biztatott a dal — meg lehetne szabadítani, az ének mondója ismer is egy varázslót, aki ért a hídveréshez, csak nem holdsugárból, hanem megfagyott hópihékből veri a hídat. De a tudományát nem adja ingyen. Egy zsák arany a hídverés ára.

Az éneklő asszony itt elhallgatott s olyan mély és titokzatos csend lett a világ, mint azon az éjen . . .

A vadász kővémeredve nézett alá a vén banyára s hirtelen, mint aki az eszét veszíti, feldöntve útjában álló asztalt és széket, lerohant a faház döngő falépcsőin, ki az udvarra.

Szemeiben zöldes-sárga fény lobogott, szavak zuhogtak elő szájából s mindegyikben, mintha külön-külön a halált ígérte volna.

Ti loptátok el a feleségemet!

Boszorkány, meghalsz! Kiszorítom a lelkedet, ha meg nem mondod, hová vittétek.

Az asszony, a vén, ijedtszemű, fekete vénség bizonyosan válaszolt is volna, de már nem tudott.

A roppant marok szorítása megfojtotta. A vadász haragja még tornyosabb lett. Félkezével bedobta az élettelen testet a nyitott ablakon, aztán tűzszerszámot vett elő és felgyújtotta a házát. Égett, ropogott a sok szép gerenda, a tűz fénye messzire elvilágított, ilyen nagy, sziporkázó fényességet soha nem láttak még a hallgatag erdők.

A fák között felriadtak a fészekre szállt madarak s úgy vert a szívük félelmükben, hogy szinte meghasadt.

Halk szellő támadt s mintha csak sóhajtások, megkínzott, elgyötört lelkek sóhajtásai szálltak volna.

Másnap hiába keresték a völgylakók a tornyos, ékes házat, üszköt és hamut találtak a helyén, ezt is keveset csak, mert javarészét elhordta az éjszakai szél.

Egy megszenesedett emberi koponya ült csak feketén a hó tetején s nyitott, üres szemgödreivel mintha vihogott volna.

EZEN az éjjelen tűnt el a messze földön híres és hatalmas, gazdag vadász is.

Alászállt a völgyben és a síkságokon, dombokon által kijött Erdélyországból. Átvágott az alföldön, de akkor már nem sasszemű vadász, hanem remete volt.

Daliás testére hosszú, fehér köpenyt öltött, óriás zsebeket varratott rá, elől, oldalt, hátul, mélyeket és erőseket. Ebben járta az utak porát otromba faszandáljában.

Ha keresztet látott porosodni az utak mentén, addig nem ment tovább, míg le nem porolta őket. Nyáron vadvirágot is hintett a keresztek tövében s énekelt is alattuk egy-egy sort.

Az út hosszú volt, a keresztek is sokszor megállították, így öreg ember lett, mire a Bakony aljába érkezett.

De nem rokkant!

Úgy ment a házsorok között, mint csapatai közt a vezér.

Közel kétméteres alakja még csak megnyúlt a bokáig érő, sokráncú fehér köpenyben és olyan tiszteletet parancsoló, félelmetes látvány volt, hogy nem akadt utcagyerek, aki megdobálta, vagy utána kiabált volna.

Mert a gazdag vadász, mire a Bakony alá ért, már koldult.

Koldult ám, de hogyan?

Soha senkitől nem kért semmit.

Csak egyszer, a jegyzőtől, de az sem biztos, mert a párbeszédet nem hallotta senki.

Ez akkor történt, amikor a Bakony erdejében egy elhagyott faházikóban megtelepedett. (Erre a településre kért volna a jegyzőtől engedély állítólag.)

Ha kért!

Mert az is lehet, hogy ráparancsolt a jegyzőre, hogy hozassa rendbe a faházikót, amiben le akar telepedni.

Annyi bizonyos, hogy a község két kisbírója úgy kiszépítette az elhagyott, ütött-kopott kis viskót, hogy akár asszonyt is vihetett volna oda magának valaki.

Innen, ebből a házikóból járta ezentúl sok-sok éven keresztül a vidéket.

Énekszóval jelezte mindig a jöttét.

"Ne szállj perbe énvelem,

Ó, én édes Istenem . . ."

Mindig csak ezt az éneket mondta. Roppant mellkasából gazdagon, öblösen bugyogtak elő az ének szavai s olyan kristálytiszták és hűsítők voltak, mint az erdei patakok vize.

Az asszonyok hangja hallatán kijöttek kisablakú házaikból és hordták hozzá a gazdag adományt. Az egész bakonyalja tudta, mit melyik zsebbe kell beletenni. A húsfélét, kolbászt, szalonnát oldalt, a lisztet hátul, a tojást, kenyeret elől.

Az énekes koldus megállt úgy minden ötödik háznál. Ilyenkor sereglettek hozzá az asszonyok. Ha adományukat átadták, ballagott az öreg tovább.

"Ne szállj perbe énvelem,

Ó, én édes Istenem" . . . szállt tovább a gyönyörű ének, szállt-szállt utcáról-utcára, faluról-falura s szállt

a földek között, a fák között és ismerték jól emberek s erdők. Aki segítette az Óriást, mind úgy érezte, hogy istentiszteletet cselekszik.

Útai közben felnőttekkel nem állott szóba, de gyermekekkel igen. Főként az apróbbacskákat szerette. A faluvégieket, a szegény zsellérek és béresek gyermekeit.

Nagy zsebeiből előkotorászott egy-egy darab kenyeret, kalácsot, s az apró, maszatos kezekbe nyomta.

És a csöpp apróságok, kis iskolások nem féltek tőle. Sem irdatlan, rettenetes alakjától, sem hófehér, hosszú, bozontos szakállától, vállára omló hajától, mely úgy lengett, mint valami kibontott zászló.

Áhítattal kísérték ki a falu végéig, ott megálltak vele együtt a kereszt-nél, levették apró süvegjeiket és hallgatták az énekes koldus prédikációját.

Igen rövid és mindig egyazon prédikáció volt az.

— Látjátok a megfeszített Jézust? — kérdezte a gyerekektől.

— Igen — susogtak a megilletődött kis keresztyének.

— Látjátok, persze, hogy látjátok, pedig nincs itt, a kereszten, mert meghalt, de feltámadott.

— Feltámadott.

— Ezt el ne feledjétek, ha felcsöpörödtök, mert ebben az egyetlen szóban van a ti életetek. És az enyém is.

— Feltámadott! . . .

Ez a boldogan kiejtett, sokszor elmondott szó volt a prédikáció ámenja is, aztán énekelni kezdett. S a gyerekek teli tüdővel, harsányan, de mégis vékony, cinege gyerekhangon együtt mondták vele az éneket:

"Ne szállj perbe énvelem,
Ó, én édes Istenem . . ."

* * *

SOK-SOK évvel ezelőtt szokatlanul kemény tél volt.

Hó hullott és mennyi!

A kicsiny völgyet, amelyikben a forrás mellett az öreg éneklő koldus viskója állott, színig megtöltötte.

Nagysoká olvadt el csak, tavaszszal.

Az erdő újra élni kezdett, fekete és sárga rigók szálltak a völgy felé, hogy meghallgassák öreg barátjuk énekét, de a kis házikóból olyan csönd áradt feléjük, mint a temetőből.

S az is volt már.

Egyetlen sírt őrzött ugyan csupán, az utolsó énekes koldusét, akinek egyszerű fejfáján díszes, cikornyás betűkkel ez a felírás ékeskedett:

Itt nyugszik erdőnk gyermeke,
ki volt az Isten embere,
régen pörölt, később dicsért
s most perlőjéhez visszatért.

A jegyző úr szerkesztette ezt a szép sírfelíratot s íratta a koldus fejfájára, mert ő találta meg a lehunyt szemű óriást, húsvét másnapján, amikor ősrégi szokás szerint kivonult a fiatalsággal az erdők nagyszerű világába — "tavaszköszöntésre" . . .

Valami húzta a kies völgy felé, s amikor meglátta a csukottajtajú viskót, rosszat sejtett. Az ifjúság játszott a völgy üde pázsitján s ő egyedül, egyszál egymaga vállát nekifeszítve az ajtónak, behatolt a magányos remete fészkébe.

Az utolsó énekes koldus nyitott szemekkel, de mozdulatlanná merevedve várta a jöttét.

Az asztalon nyitottan feküdt egy kopott Biblia. A jegyző belenézett. Jézus feltámadásának a történetét olvasta az öreg legutoljára. S még valamit talált a jegyző. Egy iskolafüzetet.

A félhomályban nehéz lett volna kibetűzni a tartalmát s kiült vele a házikó előtti korhadt fatönkre.

Ott olvasta el az utolsó énekes koldus feljegyzéseit.

Mit olvasott, ki tudná megmondani?

Annyi azonban bizonyos, hogy a hancúrozó fiatalok látták, hogy két kezébe temeti orcáját és sír keservesen.

Három favágó is arra vetődött, azok köszöntöttek a zokogó emberre.

— Mi baj van jegyző úr — szólította félénken és aggódó hangon az egyik.

A jegyző felnézett. Erőt vett magán, de csak nagysokára szólalt meg.

— Emberek, ne kérdezzenek, úgy sem mondhatok semmit. Inkább hozzanak ásókat és temessük el. Ott benn fekszik, még megnézhetik. Mire alkonyodott, koporsóban feküdt az erdők halottja, pap is jött és véle a falu népe.

Aztán eltemették.

— Tisztelendő úr — ment az érkező szolga felé a titkokat őrző öreg jegyző —, az alapigéje egyetlen szó lehet, ez a halott kívánsága:

"Feltámadott" . . .

Az emberek, a kiváncsiskodók kérdések özönével rohanták meg a jó öreget, de az, mintha a kérdéseket meg sem hallotta volna, odament a hevenyészett tűzhöz és beledobta az énekes koldus tele írott füzetét.

Talán, ha elmondta volna az embereknek, mi volt a füzetbe írva, azon nyomban meghalt volna a "látó asszonynak", a vén Örzsének a meséje, de mivel nem tehette ezt, az igazság ismerete híján a vénasszony "látása" szállott tovább, szájról-szájra, hallotta édesapám, aki ismerte még az utolsó énekes koldust, én meg tőle hallottam s íme, most leírtam, olvassa el minden lélek, akiket érdekel az, hogy miként lebeghetnek e világban furcsa élettitkok, amiket csak az Úr tud már egyedül . . .

Jakus Imre

Húsvéti valóság

Vivit! Odaírom én is elém.
Valóbb valóság,
mint az, hogy élsz te, és hogy élek én.
Mi elmegyünk.
Mikor? Ma még titok.
Mi porladunk már, de Ő élni fog.

Vivit! Leírom, s ujjong a dalom
ezen a húsvéti diadalon.
Valóbb valóság, mint hogy állnak, vannak
trónok, országok, népek, birodalmak.
Azok elmúlnak.
Mikor? Ma még titok.
Semmibe hullnak, de Ő élni fog.

Vivit! Öröme zendülve betölt.
Valóbb valóság,
mint hogy kisüt a nap és forog a föld.
A nap kialszik, mint olajafogytán
a pislogó mécs, és a föld lobogva
bomlik, ha üt az óra, atomokra.
Mikor? Ma még titok.
Nap és föld nem lesz, de Ő élni fog.

Valóbb e hír, mint hogy virágok nyilnak,
csillagok állnak és emberek élnek.
Vivit! Mint szárnyas szent csodamagot
odavetem a friss tavaszi szélnek,
hogy messzehordja, szárnyaljon vele,
csüggedt szívekbe ejtegesse le,
és legyen az egész világ tele
a boldog hírrel: Vivit! Jézus él!

Vidd szét a szent magot tavaszi szél!
Hamar kikél.
Virága illatosabb, mint a rózsák.
Az illatától
halott feléled, csüggedő remél.

Ó, mindennél bizonyosabb valóság!
Üdvösségem, örömöm, életem!
Vivit! Vivit!
Csodahíredet ujjongva vetem.

T. E.

Adományok az "Erős Vár"-ra

Köszönettel nyugtázzuk az 1975. július 1 és 1977. január 31 között az előfizetéseken felül beérkezett alábbi lapfenntartó adományokat (a Sajtóvasárnap alkalmával befizetett adományokat gyülekezetenként mutatjuk ki, lásd **Sajtóvasárnapi adományok 1976**):

$376: Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia. — **$30**: Hatfield Ferry Lutheran Parish (PA). — **$16**: dr. Relle Mátyás (Ellicottville, MD). — **$15**: Purgly Lajos (Malawi, Afrika). — **$14**: dr. Róland Valér (Palos Verdes Estates, CA), Varga Lászlóné (Schenectady, NY). — **$13**: **Pongor Lajosné emlékére** Pongor Dorottya (Livonia, MI). — **$12**: Horváth Barnáné (Hingham, MA), Schröder Istvánné (Toronto). — **$10**: Domján Olga (Clarkson, Ont.), Drumm Ferdinánd (Altadena, CA), Lehoczky Lászlóné (Pittsburgh), Murányi Imre (Cleveland), v. Ózdy Béla (Ausztria), **szülei emlékére** v. Tapolcsányi Oszvald dr. (Cleveland), Tessényi-Jacob János (Pasadena, CA). — **$9**: dr. Fabók Ferenc (Tecumseh, MI), Leffler Erzsébet Emlékkönyvtár (Cleveland). — **$8**: Becker Jakabné (Chicago), Orvos József (Edison, NJ), Prinner Ede (Poughkeepsie, NY). — **$7**: Fehér Józsefné (Hammond, IN), Finn Katalin (Brooklyn, NY), Kondor Mihályné (Detroit), dr. Lelbach Antal (Cleveland), Mészáros Irén (Detroit), dr. Radányi Oszkár (Cleveland), Rupprecht Pál (Minneapolis), Yancho Borbála (Cleveland). — **$6**: Jány István (Miami Beach, FL), Kiss Samu (Cleveland). — **$5**: Flash Rudolfné (Greenville, NY), Gorta Pálné (Cleveland), v. Hefty László (Buenos Aires), Kiss János (Cleveland), Szabó Pálné (Dover, DE), dr. Szent-Iványi Gábor (Bethesda, MD), Tóth Lászlóné (Cleveland). — **$4**: Bertók Lajos, Fekete Margit, dr. Mikeházy István, Temesi István (mind Cleveland), Bakó Zsuzsanna (Bronx, NY), Balogh Mihályné (Buffalo), Boross Júlia (New Brunswick), Garansi Jovánka (Toronto), Hadnagy Terézia (Calgary), Kroyherr Ferenc (Ausztrália), Kunos Jenő (Waukegan, IL), dr. Lestyán János (Avalon Beach, FL), Merényi Károly (South Bend, IN), Németh János (Bradford, PA), Schultz Frigyesné (Jackson Hts., NY), Tóth Józsefné (Ontario, CA). — **$3**: Borsody Lajosné (Somerville, NJ), Csepi Béla (Cleveland), Horváth Sándor (Dearborn, MI), Ottenbacher Károly (Bronx, NY), Temesi László (Cleveland), Varga Lajosné (Chicago). — **$2.50**: v. Ághy-Asbóth Zoltán (Hales Corners, WI), Buthy Dénes (Buffalo). — **$2**: Asbóth Hermina, dr. Bándy László, Böjtös László, Farkas János, Ferenczy Mártonné, Hehs Ákos, Kató Antalné, Kiss Istvánné, Pelsőci Willibald, Ráska József, Salay Józsefné, Szőllősi Katalin, v. Tapolcsányi Oszvald dr., Vásári Ferenc, Yancho Borbála, Zöldhegyi Béla (mind Cleveland), Bell Lajos (Jersey City), Daffé Pál (Chicago), Dátán Kálmánné (New Brunswick), Gáll Edéné (Chicago), deGrille Lola (Buffalo), Gyapay Ede (Montreal), Hegedűs Lajosné (Bethlehem), Hegyi Lajosné (Elyria, OH), dr. Jász Tibor (Taylor, MI), Kocsis Irma (Rochester), Krasznai Károly (Toronto), Major Jánosné (Guelph, Ont.), Markovits Pál (Carmichaels, PA), Mergl Károly (Linesville, PA), Molnár Béla (E. Pittsburgh), Molnár Karola (New Brunswick), Neszlényi Jenőné (Rochester), Nitsch József (Longwood, FL), Novák Dezső (Elyria, OH), Palotay József (Newbury Park, CA), Pavela József (Toronto), Sáncza Lipót (Bethlehem), Simon Ferencné (New Brunswick), Somos Mihály (Sparks, NV), Szalai Károlyné (Belleville, MI), Szathmáry Lajosné (Chicago), Szűcs Istvánné (N. Hollywood, CA), Zőhrer Józsefné (Spring Hill, FL). — **$1.50**: Asbóth Gyula (Detroit), Mihalik Gyula (Tenafly, NJ). — **$1**: Czokoly Istvánné, Hargitai Gáspárné, Menyhárt Sándor, Phillips Karola, dr. Papp Gábor, Schönberger Ernőné, Soldos Pálné, Torday Egon (mind Cleveland), dr. Bakay Lajos (Buffalo), Bartha Károlyné (Battle Creek, MI), Czirák Istvánné (Toronto), Halászi Lászlóné (Livonia, MI), Havasi Károlyné (Ypsilanti, MI), Kiss Ilona (Buffalo), Kulcsár Pálné (Dearborn, MI), Láng Ferencné (Toronto), Litvay Ödönné (Toronto), Olchváry István (New Brunswick), Takács Mihályné (Toronto), Tóka Lászlóné (Colorado Sprs., CO), Tomaj Gusztáv (Chicago). — **$0.50**: Kondor Józsefné (Cleveland), Kovács Imréné (Bethlehem).

Az 1976. év egyházi eseményei közül az Anglikán (Episzkopál) Egyházban a nők pappászentelhetésére hozott kedvező döntés nyerte el az első helyet újságírói elbírálás szerint, míg negyedik helyre a "Lutheran Church Missouri Synod" egyházból történt kiválásokat és kapcsolatosan egy új ev. egyházszervezet megalakulását sorolták.

---

25 CENT "BÜNTETÉST"

kell fizetnünk a postának, valahányszor visszakerül hozzánk egy olyan papírdarab, amit a levélhordó letép lapunk hátsó oldaláról a rossz címmel együtt. Sokszor még az új címet sem kapjuk meg ezért a pénzért. Kérjük kedves Olvasóinkat, ne büntessenek bennünket, hanem inkább ELŐRE ÉRTESÍTSENEK A CÍMVÁLTOZÁSRÓL! Különösen hátralékos előfizetők és nem-előfizetők esetében nem fizetődik ki az ilyen "büntetés".

GYÜLEKEZETI HÍREK

BETHLEHEM — VEND

Lelkész: dr. Flisser Ferenc

Templom: 617 E. 4th St. — Lelkészlak: 609 E. 4th St. Tel.: (215) 867-2753. Vasárnapi istentiszteletek: de. 9:15-kor vend, 10:45-kor angol, kivéve minden hónap utolsó vasárnapját, mikor a 9:15-ös istentiszteletet magyar nyelven tartjuk.

Virágvasárnap a 10-kor kezdődő konfirmációi istentiszteleten 13 fiatal testvérünk lép az egyház felnőtt tagjai sorába. — Az Oltáregylet ismét Unger Wendellnét választotta meg elnökének. Ők rendezik a konfirmandus ifjúság tiszteletére az ebédet ápr. 3-án, majd az anyáknapi ebédet május 22-én.

CLEVELAND — ELSŐ

Adminisztrátor: *Juhász Imre*

Beszolgál: *Brachna Gábor*

Templom és lelkészi hivatal: 2836 East Blvd. (44104). Tel.: (216) 721-7074. Brachna Gábor ny. lelkész: 476-9144. Juhász Imre adm.-lelkész: 961-6895. Vasárnapi istentiszteletek: angol 9:45, magyar 11 órakor.

Nt. Puky Ákos elfogadta a lelkészi híványt. Megérkezésének ideje e sorok írásakor még nem ismeretes.

Nagypénteken de. 11-kor a magyar, húsvétvasárnap a 9:45-ös angol és a 11 órás magyar istentiszteleten úrvacsoraosztás lesz.

Eltemettük márc. 23-án özv. Németh Istvánné, sz. Horváth Anna testvérünket, a vasmegyei Csipkerek szülöttét, 82 éves korában. "Jézus él, én is vele . . ."

CLEVELAND-NYUGAT

Lelkész: Juhász Imre

Templom: W. 98 & Denison Ave. — Lelkészi hivatal: 3245 W. 98th St. (44102). Tel.: 961-6895. — Istentisztelet minden vasárnap de. 9:30-kor angolul, 10:45-kor magyarul. — Úrvacsoraosztás minden hónap első vasárnapján és az ünnepnapokon. Vasárnapi iskola 9:30-kor angol, 10:45-kor magyar nyelven.

Az évi közgyűlésen elhangzott jelentések így mutatják meg a gyülekezet 1976. évi életét a számok tükrében:

A múlt évben tartottunk 50 angol, 55 magyar, 2 kombinált, összesen 107 délelőtti istentiszteletet; 3 angol, 1 magyar, összesen 4 esti alkalommal együtt 111-et, melyből 31 volt úrvacsorával. Átlagos látogatottság: angol 19, magyar 48, összesen 67 (előző évben 63). A vasárnapi iskola létszáma az előző évi 14-ről 34-re emelkedett.

A pénzügyi bizottság jelentette, hogy az előző évi maradvány 5,470.71 dollár volt, 1976. évi bevételünk 25,004.13-at tett ki, míg a kiadás 26,648.05-re rúgott, ezzel a maradvány 1976 végén: $3,826.79. Missziói pénztárunk az egyházkerületnek átutalt 1,262.99-et, a Magyar Konferenciának 137.45-öt.

A gyülekezet előljárói 1977/78-ban: a) tisztviselők, kik a presbitérium tagjai: Márton János tb. gondnok, v. Kemes László gondnok, Rózsahegyi Károly algondnok, v. Tapolcsányi Oszvald dr. jegyző, Szalay István pénztáros, Tihanyi Sándor dr. a pü. bizottság elnöke, Őri Gyula missziói pénztáros, Lovagi Tibor ellenőr; b) tisztviselők, kik nem tagjai a presbitériumnak: Brachna Sámuel pü. titkár, Rajnay Zoltán és Szeebach Gusztáv ellenőrök; c) a presbitérium rendes tagjai: Ferenczek József, Ignátz Jánosné, Kovács József (megválasztás után lemondott), Sala Norbert, Simon Bálint és Szénásy Sándor; d) tb. presbiterek: Balogh János, Bertalan Kálmán,

SECOND CLASS PUBLICATION.
POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO ERŐS VÁR
BOX 02148, CLEVELAND, OH 44102.

Majoros Pál, Németh Elekné, v. Ózdy Béla és Szakács Lajos. — A 25 évi hűséges és kimagasló szolgálat után nyugalomba vonult Földényi Alajos pü. titkárt a januári tisztviselői ebéden elismerő díszoklevéllel tüntettük ki.

A Férfikar tisztikara 1977/78-ban: Kató Gyula elnök, Rózsahegyi Károly alelnök, Juhász István jegyző, Szalay István pénztáros. — Az 1978. évi általános választásig az Oltáregylet lemondott tisztviselői helyére a következők kerültek: Hátszegi Sándorné elnök, Domján Zoltánné alelnök, Juhász Imréné pénztáros, Gönczel Józsefné ellenőr. A 12 évig volt elnököt: Ignátz Jánosnét érdemei elismeréséül a tb. elnöki címmel tüntették ki. Az Oltáregylet pénztári jelentése szerint a múltévi bevétel $786.97 volt, vagyonuk 1976 végén: 2,417.84.

December folyamán vasárnaponként átlagosan 121 hívünk vette igénybe az egyház igehirdető és tanító szolgálatát. Januárban 57, februárban 76, márciusban 90.

Nagyheti és húsvéti istentiszteleteink: nagycsütörtökön, ápr. 7-én este 7:30-kor angol (úrv.); nagypénteken, 8-án de. 10:45-kor magyar (úrv.), este 7:30-kor magyar passióolvasás és úrvacsora; húsvétvasárnap, 10-én reggel 8-kor angol (úrv.), 9:15-kor észt, 10:45-kor ünnepi magyar istentisztelet és úrvacsoraosztás. — A Fiatalasszonyok Köre által rendezett hagyományos gyülekezeti reggeli húsvétvasárnap, az angol istentisztelet után, 9 órakor lesz. Ugyancsak ők rendezik a "rummage sale"-t (zsibvásárt) ápr. 24-én.

ROCHESTER, N.Y.

Lelkész: *Papp János László*

Templom: Alpha Lutheran Church, 580 Winton Road North (a Browncroft sarkán). Lelkész címe: 20 Colonial Parkway, Pittsford, NY 14534. Tel.: (716) 385-1331. Magyar istentisztelet minden hó 2. és 4. vasárnapján reggel 8:30-kor, valamint nagy ünnepeken, amikor úrvacsoraosztás is van.

Legközelebbi ünnepi úrvacsorai istentiszteleteink húsvétvasárnap, ápr. 10-én, valamint pünkösdvasárnap, május 29-én de. ½9-kor lesznek. Istentiszteleteinken az orgonistai szolgálatot felváltva Lőte Lajos és dr. Nagy Sándor testvéreink látják el.

TORONTO

Beszolgál: *Szirmai József*

Templom: First Lutheran Church, 116 Bond St. — Istentisztelet (július—augusztust kivéve) minden hónap első és harmadik vasárnapján du. 4:30-kor. Babos Sándor gondnok telefonszáma: (416) 277-0165.

Április 24-én du. 4 órakor ünnepi istentiszteleten emlékezünk meg a gyülekezet 50 éves fennállásáról. Igét hirdet Nt. Papp János László, a gyülekezet alapító lelkésze. Este 6 órai kezdettel Nőegyletünk jubileumi vacsorát rendez.

Mindennapi kenyér

1977. MÁJUS HÓ

HÚSVÉT 4. VAS. — MÁJUS 1.

Heti ige: 2Kor 5:17

1. Jel 7:9-17. — Jn 10:22-30.
2. Ef 4:17-24. — Jo (Joel) 1:1-15.
3. Jób 38:31-38. — Jo 2:12-17.
4. Ef 4:25-32. — Jo 2:18-27.
5. Ézs 40:26-31. — Jo 3:1-5.
6. 2Kor 5:16-21. — Jo 4:1-3, 10-21.
7. Rm 1:18-25. — Csel 1:1-14.

HÚSVÉT 5. VAS. — MÁJUS 8.

Heti ige: Zsolt 98:1

8. Jel 21:1-5. — Jn 13:31-35.
9. Ef 5:8-14. — Csel 1:15-26.
10. Jn 6:66-69. — Csel 2:1-13.
11. 1Sám 16:14-23. — Csel 2:14-24.
12. 2Móz 14:10-14, 24-31; 15:1-3. — Csel 2:25-36
13. 2Tim 2:8-13. — Csel 2:37-41.
14. Jel 4:2-11. — Csel 2:42-47.

HÚSVÉT 6. VAS. — MÁJUS 15.

Heti ige: Zsolt 66:20

15. Jel 21:10-23. — Jn 14:23-29.
16. Mk 1:35-39. — Csel 3:1-11.
17. Jk 5:13-18. — Csel 3:12-16.
18. 1Tim 2:8. — Csel 3:17-26.
19. **Mennybemenetel.** Ef 1:16-23. — Lk 24:44-53
20. 2Kir 2:1-12. — Csel 4:1-12.
21. Csel 1:1-11. — Csel 4:13-22.

HÚSVÉT 7. VAS. — MÁJUS 22.

Heti ige: Jn 12:32

22. Jel 22:12-14, 16-17, 20. — Jn 17:20-26.
23. Jer 29:11-14a. — Csel 4:23-31.
24. Jn 15:17-21. — Csel 4:32-37.
25. 1Kor 2:12-16. — Csel 5:1-11.
26. Jn 7:37-39. — Csel 5:12-16.
27. Zsid 11:32-40. — Csel 5:17-33.
28. Ézs 41:17-20. — Csel 5:34-42.

PÜNKÖSD — MÁJUS 29.

Heti ige: Zak 4:6

29. **Pünkösdvasárnap.** Csel 2:1-21. — Jn 15:26-27; 16:4b-11.
30. **Pünkösdhétfő.** Ez 37:1-14. — Jn 3:16-21.
31. 4Móz 11:16-17, 24-29. — Csel 6:1-7.

1977. JÚNIUS HÓ

1. Ézs 44:1-5. — Csel 6:8-15.
2. Ef 2:17-22. — Csel 7:1-16.
3. Ef 2:17-22. — Csel 7:1-16.
4. Jn 20:19-23. — Csel 7:30-53.

PÜNKÖSD U. 1. VAS. — JÚN. 5.

Heti ige: Ézs 6:3

5. **Szentháromság.** Rm 5:1-5. — Jn 16:12-15.
6. Ef 3:14-21. — Csel 7:54-8:4.
7. 1Kir 8:6-14, 22-23, 26-30. — Csel 8:5-13.
8. Ef 4:1-6. — Csel 8:14-25.
9. 1Tim 3:14-16. — Csel 8:26-40.
10. 1Kor 12:1-6. — Csel 9:1-19.
11. Ez 1:4-6, 22-28. — Csel 9:20-31.

PÜNKÖSD U. 2. VAS. — JÚN. 12.

Heti ige: Lk 10:16

12. Gal 1:1-10. — Lk 7:1-10.
13. 2Tim 3:14-17. — Csel 9:32-43.
14. Jer 15:15-21. — Csel 10:1-23a.
15. Jn 5:39-47. — Csel 10:23b-33.
16. Jer 8:8-11. — Csel 10:34-48.
17. Ez 3:22-27. — Csel 11:1-18.
18. Ézs 5:1-7. — Csel 11:19-30.

PÜNKÖSD U. 3. VAS. — JÚN. 19.

Heti ige: Mt 11:28

19. Gal 1:11-24. — Lk 7:11-17.
20. Jn 4:4-14. — Csel 12:1-17.
21. Jer 3:14-17. — Csel 12:18-25.
22. Mt 11:25-30. — Csel 13:1-12.
23. Lk 14:12-15. — Csel 13:13-25.
24. Lk 1:57-80. — Csel 13:26-41.
25. Jn 10:40-42. — Csel 13:42-52.

PÜNKÖSD U. 4. VAS. — JÚN. 26.

Heti ige: Lk 19:10

26. Gal 2:11-21. — Lk 7:36-50.
27. Mk 2:13-17. — Csel 14:1-7.
28. Mk 4:26-34. — Csel 14:8-20a.
29. Lk 15:11-32. — Csel 14:20b-28.
30. Rm 4:1-8. — Csel 15:1-12. **(J)**

CARACAS

Az Evangéliumi Világszövetség égisze alatt működik a "Feltámadás" nevű többnyelvű egyházközség. Ennek magyar gyülekezete közös protestáns jellegű: 2/3 református, 1/3 evangélikus. A gyülekezetben szolgáló evangélikus lelkész, Leskó Károly jelenti, hogy magyar katolikus pap jelenleg nem lévén, sok esetben végez a katolikus testvérek között temetést és tart számukra ökumenikus istentiszteletet. A Lóránttfy Zsuzsánna nőegylet március 6-án tartotta 25 éves jubileumi szeretetvendégségét, melyen a résztvevők fele szintén katolikus volt. A szeretetvendégségen Puky Péterné tartott előadást, Tar Gusztávné mondott el saját verseiből, majd a gyülekezet olyan bőjti énekeket gyakorolt, melyeket a gyülekezeti énekeskönyv új kiadásába szándékoznak felvenni.

ANGLIA

* Dr. John Robinson, volt anglikán segédpüspök, aki évekkel ezelőtt már hírnévre tett szert szokatlan teológiai felfogása miatt, most azzal az elmélettel állt elő, hogy valamennyi újszövetségi irat keletkezési ideje az I. század első felébe tartozik. Szerinte az iratokból az tűnik ki, hogy közvetlen tapasztalatból és élményből keletkeztek, tehát nem sokkal Jézus Krisztus feltámadása és mennybemenetele után. Számos adattal törekszik annak az általánosan elterjedt nézetnek a megdöntésére, hogy az újszövetségi könyvek valamikor csak Kr. u. 50 és 150 között láttak napvilágot.